

ผลการวิจัย

จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งให้คำชมเชย กลุ่มที่สองให้คำติเตียน และกลุ่มที่สาม ให้ทำงานตามปกติ (ไม่ชมและไม่ติ) ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม มาวิเคราะห์หาคำนวนหาความชันมิต เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

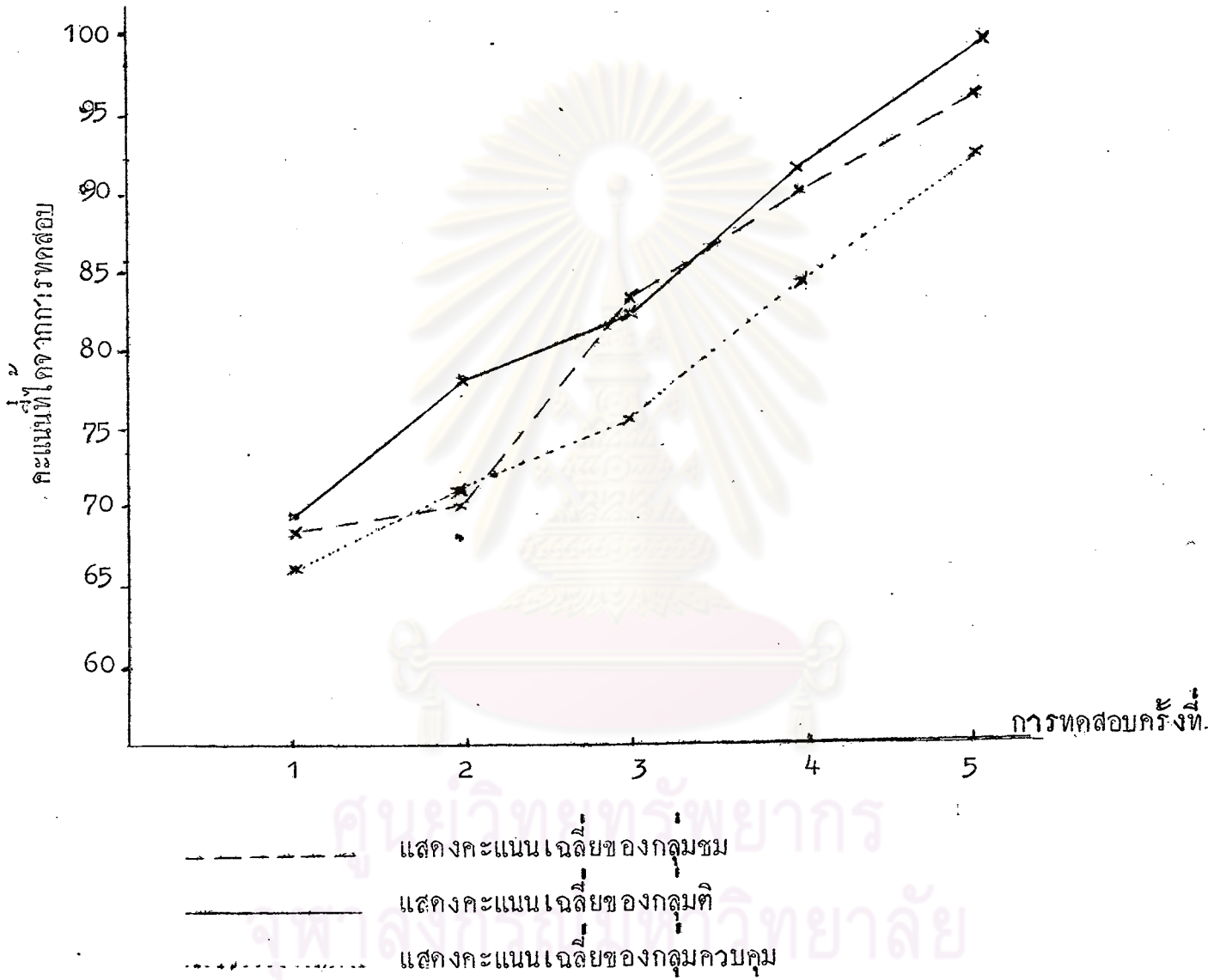
1. สัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มชม กลุ่มติ และกลุ่มควบคุมมีความชันมิต เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความชันมิต เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากสัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม

การทดสอบ ครั้งที่	กลุ่มชม		กลุ่มติ		กลุ่มควบคุม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	67.50	7.92	69.53	9.42	65.76	5.53
2	69.23	9.92	78.13	12.63	70.26	7.20
3	84.73	9.77	83.26	13.15	75.53	8.87
4	90.70	8.26	91.43	14.93	83.20	10.27
5	96.80	8.19	98.60	12.17	91.56	11.45
รวมหากครั้ง	81.73	8.81	84.19	12.46	77.26	9.77

จากค่าความชันมิต เลขคณิตของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งห้าครั้งในกลุ่มชม กลุ่มติ และกลุ่มควบคุมนำมาแสดง เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยกราฟได้ ดังนี้

รูปที่ 1 กราฟเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลการทำงานแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 กลุ่ม

จากรูปที่ 1 ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลการทำงานแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งสาม แสดงให้เห็นว่าทั้งสามกลุ่มมีคามัฉิมเลขคณิตของคะแนนสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในการทดสอบแต่ละครั้ง

2. สัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัว
ในกลุ่มชม กลุ่มติ และกลุ่มควบคุม มีความซนนิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังแสดงไว้
ในตารางที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงความถี่ เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคม และแยกตัวในกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม

การทดสอบ ครั้งที่	กลุ่มชม				กลุ่มคิ				กลุ่มควบคุม			
	ชอบสมาคม		ชอบแยกตัว		ชอบสมาคม		ชอบแยกตัว		ชอบสมาคม		ชอบแยกตัว	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	65.06	8.01	69.93	7.13	72.26	7.70	66.80	10.16	65.46	3.66	66.06	6.96
2	67.86	12.76	70.60	9.52	80.66	10.85	75.60	13.73	71.00	6.96	69.53	7.27
3	84.60	11.84	84.86	7.12	87.13	11.31	79.40	13.65	72.46	8.74	78.60	7.87
4	90.66	7.86	90.73	8.74	97.13	13.31	85.73	14.26	77.26	8.23	89.13	8.63
5	97.92	7.06	95.66	9.15	104.33	10.39	92.86	11.16	91.00	14.31	92.13	6.56
รวม	81.22	9.50	82.35	7.53	88.30	10.71	80.07	12.59	75.43	8.45	79.07	7.44

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวในกลุ่มชมและกลุ่มควบคุมมีความถี่ เลขคณิตใกล้เคียงกัน ส่วนในกลุ่มคินักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวมีความถี่ เลขคณิตแตกต่างกันมากกว่ากลุ่มชมและกลุ่มควบคุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนที่ได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลการทำงาน ทั้งห้าครั้ง
ของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับตัวแปรสามชุดคือ

1. ชนิดการเสริมแรงควยวาจาที่ให้
2. ชนิดกลุ่มตัวอย่าง
3. จำนวนครั้งการทดสอบ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบผลการให้การเสริมแรงควยวาจา
ที่มีผลต่อการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคม และนักเรียนที่ชอบแยกตัวทั้งห้าครั้งแสดงไว้
ในตารางที่ 3

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความแตกต่างของคะแนนการทดสอบสัมฤทธิ์ผล
การทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคม และแยกตัวทั้งห้าครั้งในกลุ่มที่ได้รับการ
เสริมแรงควยวจาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างนักเรียน	55,175.40	89	619.94	
ประเภทนักเรียน	147.92	1	147.92	.25
ชนิดการเสริมแรงควยวจา	3,711.48	2	1,855.74	3.22*
ประเภทนักเรียน X ชนิด การเสริมแรงควยวจา	2,938.68	2	1,469.34	
นักเรียนภายในกลุ่ม	48,377.32	84	575.92	
ภายในตัวนักเรียน	35,185.40	360	97.73	
ครั้งของการทดสอบ	46,913.40	4	11,728.42	1.79
ประเภทนักเรียน X ครั้ง ของการทดสอบ	290.24	4	72.56	.01
ชนิดการเสริมแรงควย วจา X ครั้งของการทดสอบ	1,436.08	8	179.51	.02
ประเภทนักเรียน X ชนิดการ เสริมแรงควยวจา X ครั้งของการทดสอบ	807,755.36	8	100,969.42	15.47**
ครั้งของการทดสอบ X นักเรียน ภายในกลุ่ม	2,192,575.15	336	6,525.52	

*p < .05

**p < .01

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเสริมแรงด้วยวาจาต่างกัน คือ การชมเชย การติเตียน และไม่ได้รับการเสริมแรง มีคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวมี คะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะได้รับการเสริมแรงด้วยวาจาแบบใด และมีปฏิกริยารวมระหว่างประเภทนักเรียน ชนิดการเสริมแรงด้วยวาจาและจำนวนครั้ง ของการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่กล่าวมาข้างต้นนี้แสดงว่า การให้การเสริมแรงด้วยวาจาต่างกันมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่างต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำ คะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเสริมแรงด้วยวาจาต่างกัน มาทำการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้วิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls) คือ แสดงไว้ในตารางที่ 4

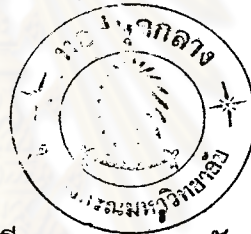
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเสริมแรงควววาจาต่างกัน

สัมฤทธิ์ผลการทำงาน	กลุ่มควบคุม	กลุ่มชม	กลุ่มตี	อัตราส่วนวิกฤติ
กลุ่มควบคุม	-	689*	1039**	r_2 .05, 87
กลุ่มชม		-	360	r_3 .01, 87
กลุ่มตี			-	

*p < .05

**p < .01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนในกลุ่มควบคุมและ กลุ่มตี และคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนในกลุ่มชมและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนในกลุ่มชมและกลุ่มตี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทดสอบในตารางที่ 3 พบว่ามีปฏิกริยารวมระหว่างประเภทนักเรียน ชนิดการเสริมแรงควววาจา และจำนวนครั้งของการทดสอบต่อสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนสัมพันธ์กันกับประเภทนักเรียน ชนิดการเสริมแรงควววาจาและจำนวนครั้งของการทดสอบ

ดังนั้นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทดสอบในตารางที่ 3 และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มในตารางที่ 4 จึงเป็นการทดสอบสมมุติฐานของผู้วิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และข้อ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งสองข้อ